

תת"ע 11702/08 - אפרים גリンברג נגד מדינת ישראל - שלוחת תביעות אילת

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11702-08 מ.י. שלוחת תביעות אילת-משטרת אילת נ' גリンברג

בפני כב' השופט יוסי טופף
ה המבקש: אפרים גリンברג
נגד מדינת ישראל - שלוחת תביעות אילת
המשיבה:

החלטה

לפנוי בקשה לחייב תקופת פסילה שהוטלה על הנאם.

רקע וטענות הצדדים

1. הנאם הועמד לדין בגין הנהיגה במהירות של 160 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש. ביום 10.12.2008 נדון המבקש והוטל עליו עונש של פסילה מלקלל או להחזיק רישיון הנהיגה למשך 24 חודשים בגיןו 30 יום פסילה מנעהית, פסילה מותנית וקנס כספי. המבקש לא הפקד את רישיון הנהיגה שלו ולא הגיע עד כה תצהיר תחתיו.

2. ביום 15.12.2013, הגיע המבקש בקשה לבטל את השילילה או לחשבה מיום גזר הדין, מפני שאימנו אינה בקי הבריאות ורישיון והוא נדרש להסיע אותה לבית החולים. המבקש צירף תצהיר, ממנו עולה כי היה ברשותו רישיון הנהיגה תקף עד 19.8.2008 ומماז אין ברשותו רישיון הנהיגה תקף. המבקש צירף גם אישור משרד התחבורה, לפיו רישיון הנהיגה של המבקש חודש עד ליום 18.3.2008 והוצא לו רישיון זמני עד ליום 19.8.2008; עוד עולה כי רישיון הנהיגה של המבקש לא הופקד.

3. המשיבה הביעה התנגדותה לבקשת וטענה כי יש למנוט את תקופת הפסילה החל ממועד הפקדת הרישיון, ובHUDER הפקדה - דין הבקשה להידחות.

דין ומסקנות

עמוד 1

סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], שכותרתו: "פסילה וחישוב תקופתה", קובע כך:

- "(א) פסילה שהטיל בית משפט מחייב או מהחזקך רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחול ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.
 - (ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מعتبرת לקודמתה ותקופתה תחול בתום הפסילה הקודמת.
 - (ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו ב민ין -
- (1) התקופה שהlapפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה
לכן בתקנות ובדרך שנקבעה;
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפל כמפורט".

תקנה 556(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שכותرتה: "פסילה על ידי בית המשפט", מורה כי:

"נפל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזקך ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרשיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרשיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרשיון ובתנאים שקבע בית המשפט".

תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, שכותרתה: "רשיון שפקע תוקפו, שהומצא לרשות או שאבד", מורה כי:

"הודיע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי העניין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה".

הנה כי כן, בהתאם לסעיף 42(ג) לפקודת התעבורה, בחישוב הפסילה לא תבוא ב민ין התקופה שהlapפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכן בתקנות ובדרך שנקבעה. בהתאם לתקנות התעבורה בעל רשיון נהיגה שנפל מלחזיק ברשיונו צריך להמציא את רישיון הנהיגה שלו, אף אם אינו בתוקף, לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה ומזכיר בהמ"ש שהומצא לו רישיון הנהיגה שבعلיו נפל מלחזיק בו, יודיע לרשות הרישוי פרטים על הפסילה. ככל שרישוין הנהיגה אינו בידי בעל הרשיון, עליו ליתן תצהיר לפי פקודת הראות למזכיר בית המשפט שהרשיע אותו לגבי הנהיל ועוד יכול מרגע תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.

.5. בתי המשפט הביעו עמדתם, לא אחת, כי במקרים של פסילת רישיון נהיגה, יש להקפיד הקפידה יתרה על קיומן של הוראות פקודת התעבורה והתקנות לפיה. חישוב מניין ימי פסילה יכול מיום הפקדת רישיון הנהיגה אצל הרשות שהורתה על הפסילה.

כך למשל, ראו רע"פ 4446/04 **ביטון ואח' נ' מדינת ישראל**, תק דין עלין 2005 (4) 44, שם נדחתה טענה, לפיה מניין תקופת הפסילה יכול ביום שנגזר על המערער עונש פסילה בתיק אחר בו הפקיד תצהיר כדרישת תקנה 557. כבוד השופט לוי קבע שתקנה 557 קבעה הסדר החלופי למי שרישון הנהיגה אינו בידי ועל כן הוא אינו יכול להפקידו. מכאן, דחה את הטענה שיש לקבוע את תחילת מניינה של תקופת הפסילה מהיום בו הופקד תצהיר בתיק אחר בו נשפט המערער וכדבריו:

"... הקדמתי והזכירתי את המשמעות החינוכית-פסיכולוגית של חובת הפקדה של הרישיון או חליפו להפנמת האיסור החל על נהיגה בתקופת פסילה. ואם כך הוא הדבר ביחס למי שחתא לראשונה בעבירה מסווג זה, מקל וחומר שיש להחמיר בעניינו של מי שככל הנראה אינו רואה עצמו נתון למORA החוק, והראיה הטובה ביותר לכך היא שהוא מוסיף לנוהג ללא רישיון חרף ההליכים המשפטיים שננקטו נגדו בעבר. בנסיבות אלו, כך היא דעתם, נכון לשוב ולדרוש מנאשם שזכה לשיבוב וימלא אחר הוראות הפקדה הקבועות בתקנה 557, בכל פעם שיורשע מחדש, ואולי בדרך זו יצליח לשנן את האיסור לנוהג בתקופת פסילה".

כמו כן, ראו פסיקת כב' השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 2199/03 רון מאיר נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(3) 467, בהאי לישנא:

"תכליתו של ההסדר הנוגע לחובת הפקדת רישיון בבית-המשפט כתנאי לתחילת מירוץ תקופת הפסילה נהירה על פניה. ראשית, חובת הפקדה של רישיון שנפל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודה רישיון, ואין ברשותו מסמך המותר לו לנוהג. להיעדר תעודה הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלאה תקופת הפסילה. רצינול זה ישים הן לגבי רישיון תקף הן לגבי רישיון שתוקפו פקע. שנית, הפקדת רישיון כאמור מקטינה את החשש מפני עשיית שימוש לרעה בתעודה הרישיון בעת פסילה. לגבי רישיון תקף היא מקטינה חשש כי הנהג יציג אותו בפני גורם מוסמך ללא שזה ידע על דבר הפסילה. לגבי רישיון שאינו תקף, היא מקטינה חשש מפני אפשרות זיהוף ומציג שווה ...".

כמו כן, ראו: ב"ש (מחוזי ת"א) 93492/06 חמץ נ' מדינת ישראל (נתן ביום 26.10.2006).

- במקרה דנא, מעין בתיק בית המשפט עולה, ואף לא נטען אחרת, כי המבקש לא הפקיד בבית משפט זה את רישוּן הנהיגה שלו או תצהיר תחתיו מאז מתן פסק הדין בעניינו. צודקת המשיבה בטענתה כי חובה על המבקש להפקיד את רישוּנוּ בנסיבות בית המשפט שהורה על פסילתו וחובה זו אינה מתחבלת בשל נסיבות אישיות ומשפחתיות. על המבקש היה להפקיד את רישוּן הנהיגה שלו בנסיבות בית משפט, אף אם תוקפו פג. אין באמור בבקשתו ובຕהיר שצורך כל הצדקה שיש בה כדי חריגת מדריך החישוב שנקבעה בדיון. המבקש לא הסביר בתצהирו מדוע לא הופקד רישוּנוּ, גם אם אינו בתוקף, ומה עלה בגורלו.
- מכל המקובל, שלא הופקד רישוּנוּ של המבקש בנסיבות בית המשפט באילת ואף לא הוגש תצהיר מתאים תחתיו, אני קובע כי חישוב מנתין הפסילה שהוטלה על המבקש בהליך זה טרם החל.
- אשר על כן, דין הבקשה להידחות.
- ההחלטה תשלח לצדים ולמשרד התחבורה (אגף הרישוי) בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ד, 10 ינואר 2014, בהעדך
הצדדים.